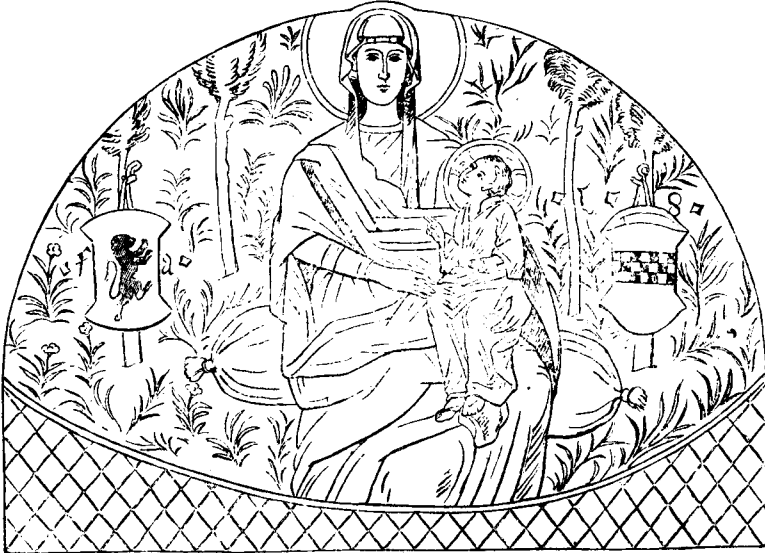

καὶ ἐν Ἀττικῇ καὶ ἐπήγαγον ὀλεθρίας ἐμφυλίους διενέξεις, αἵτινες ἐξηκολούθουν ἔτι, ὅτε τῷ 1380 ἡ ναυαρική *ἐταιρεία* ἐπελθοῦσα ἀπὸ δυσμῶν ἐπεχείρησε πρὸ πάντων νὰ ἐξώσῃ τοὺς Καταλανοὺς ἐξ Ἀθηνῶν.

Οἱ νέοι οὗτοι τυχοδιῶνται, ὠφελούμενοι ἐκ τῆς ἀναρχίας τῶν ἀντιπάλων καὶ ἐκ τῆς δυσαρρεσκείας ἣν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐμπράκτως ἀπέδειξαν οἱ Ἕλληνες, ἐκυρίευσαν τὴν τε Λεβιάδειαν καὶ ἄλλα πολλὰ φρούρια. Ἄλλ' ἀπεκροῦθησαν τελευταῖον ἐκ

Ἡ λεγομένη καταλανικὴ εἰκὼν τῆς Παναγίας τῶν Ἀθηνῶν, φέρουσα τὰ οἰκόσημα τῶν Ἀκκιαίουόλων καὶ τοῦ οἴκου Σπινόλα (Βυζαντ. Μουσ. τῶν Ἀθηνῶν).

τῆς τῶν Ἀθηνῶν ἀκροπόλεως, καὶ τότε ἐτράπησαν τῷ 1381 κατὰ τῆς Πελοποννήσου, ὅπου ὑπῆρξαν εὐτυχέστεροι. Διότι κατέκτησαν αὐτόθι πρῶτον τὴν Βυστίτζαν, ἔπειτα δ' ἀπῆλθον διὰ θαλάσσης κατὰ τοῦ Ζόγκλου καὶ ἐκυρίευσαν τὸ ὄχυρόν τοῦ λιμένος τῆς Πύλου φρούριον, τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη ἔκτοτε, ὡς φαίνεται, *φρούριον τῶν Ναυαρέων* καὶ κατὰ συγκοτὴν *Ναυαρίνον*. Ἐκεῖθεν ὁ νικηφόρος τῶν τυχοδιωκτῶν στρατὸς ὥρμησε κατὰ τῆς Ἀνδρούσης, ἣς ἐλογίζετο τότε πρωτεύουσα τοῦ πριγκιπάτου τῆς Ἀχαΐας· οἱ Ναυαριαῖοι κυριεύσαντες αὐτὴν τε καὶ τὴν Καλαμάταν περιῆλθον εἰς εἰρηνικὰς συμβάσεις καὶ σχέσεις πρὸς τοὺς ἐν Μεθώνῃ καὶ ἐν Κορώνῃ ἄρχοντας Ἐνετούς. Διέπραξαν δὲ πᾶσαν ταύτην τὴν κατάκτησιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀρχῆθεν στρατολογήσαντος αὐτοῦς Ἰακώβου de Baux. Ἀλλὰ τούτου ἀποθανόντος τῷ 1383 ἐν Τάραντι ἄπαιδος, διέπειμαν πρὸς ἀλλήλους τὰ φέουδα, πρὸς ὀλίγους μὲν τινὰς τῶν προτέρων κατόχων συμβιβασθέντες, τοὺς δὲ ἄλλους ἀναγκάσαντες νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Νεάπολιν, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καταλαβόντες πάντα τὰ ἔκτος τῆς Κορινθίας ἐν τῇ λοιπῇ Πελοποννήσῳ κείμενα κτήματα τῶν Ἀκκιαίουόλων.

Νέα λοιπὸν δυναστεία ἐνιδρύθη τότε ἐν τῇ ἀτυχεῖ Πελοποννήσῳ ἡ ναυαρική *ἐταιρεία*. Ἡ *ἐταιρεία* αὕτη ἤρξεν αὐτόθι ὑπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη συγχρόνως μετὰ τῶν Ἐνετῶν, οἵτινες κατεῖχον πάντοτε τὴν Μεθώνην καὶ τὴν Κορώνην, μετὰ τῶν ἡμετέρων οἵτινες ἐξηκολούθουν δεσπόζοντες ἐν Μυσσηρῷ, καὶ μετὰ τοῦ Ραινερίου Ἀκκιαίουόλου,

